

Εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Στυλιανού στην Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Δευτέρα 26 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Βεροίας επί τη εορτή του Αγίου Στυλιανού Παφλαγόνος «προστάτου του ομίλου προστασίας παιδιών Βεροίας».

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Έγκρατεια καί πόνοις, πανόλβιε, χάριν εΐληφας νηπίων προστάτης γενόμενος».

Χθές ή Έκκλησία μας έορτασε τή μνήμη τής άγίας μεγαλομάρτυρος καί πανσόφου

Αϊκατερίνης, μιᾶς ἁγίας μέ θαυμαστή μόρφωση καί φιλοσοφική κατάρτιση, ἡ ὁποία σέ νεαρή ἡλικία ἐπέλεξε νά θυσιάσει τά πάντα γιά τήν ἀγάπη της στόν Χριστό. Καί σήμερα ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τή μνήμη ἑνός ἄλλου ἁγίου της, τοῦ ἁγίου Στυλιανοῦ, ὁ ὁποῖος στά νεανικά του χρόνια θυσίασε καί αὐτός τή ζωή του ἀπό ἀγάπη γιά τόν Χριστό, ἀλλά μέ ἕναν διαφορετικό τρόπο. Καί ὁ τρόπος αὐτός ἦταν νά μοιράσει με---τά τήν κοίμηση τῶν γονέων του ὅλη τήν περιουσία του στούς φτω-χούς καί ἔνδεεις ἀδελφούς του καί νά ἀποσυρθεῖ στήν ἔρημο γιά νά ζήσει ἐκεῖ ἀπόλυτα ἀφοσιωμένος στόν Θεό.

Δέν νέκρωσε ὁ ἅγιος Στυλιανός τό σῶμα του μέ τό μαρτύριο καί τόν φυσικό θάνατο, τό νέκρωσε ὅμως μέ τήν ἄσκηση καί τή νη-στεία, μέ τήν ἐγκράτεια καί τήν προσευχή, μέ τόν ἀγῶνα τόν πνευ-ματικό κατά τῶν πειρασμῶν καί τῶν παθῶν, καί γι' αὐτό ἔλαβε ἀπό τόν Χριστό ὡς ἀνταπόδοση τή χά-ρη τῶν θαυμάτων. Τήν ἔλαβε ὡς ἐπιβεβαίωση ὅτι ἡ προσφορά του καί ἡ θυσία του χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἦταν εὐάρεστη, ἀλλά καί ὡς πρόγευση τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν τά ὁποῖα ἐπρόκειτο νά ἀπο-λαύ-σει μετά τήν κοίμησή του.

Ἔλαβε ὁ ἅγιος Στυλιανός τή χά-ρη ἀπό τόν Θεό νά προστατεύει καί νά θεραπεύει τά πιό εὐαίσθητα καί ἀθῶα πλάσματά του, τά παιδιά, πρὸς τά ὁποῖα φρόντισε στή διάρ-κεια τῆς ζωῆς του νά ὁμοιάσει, κα-τά τήν προτροπή τοῦ Χριστοῦ, «ἐάν μή στραφῆτε καί γένησθε ὡς τά παιδιά, οὐ μή εἰσέλθητε ἐν τῇ βα-σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Καί ὁμοίασε πρὸς τά παιδιά μέ τήν καθαρότητα καί τήν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς του καί τῆς ζωῆς του. Οἱ σκέψεις του, οἱ ἐπιθυμίες του, ἡ συμπεριφορά του δέν εἶχαν τίποτε τό κακό, τίποτε τό πονηρό, τίποτε τό ἰδιοτελές καί ἐγωιστικό. Ζοῦσε γιά τόν Θεό καί ἄφηνε τά πάντα στά χέρια του, μέ τήν ἴδια ἀπλό-τη-τα καί τήν ἴδια ἐμπιστοσύνη πού ἀφήνει ἕνα παιδί τόν ἑαυτό του στά χέρια τοῦ πατέρα του. Ζοῦσε γιά τόν Θεό, καί ἡ σχέση του αὐτή μέ τόν Θεό τόν ἔκανε νά προσ-φέ-ρει τήν ἀγάπη του πρὸς τούς ἀν-θρώπους καί ἰδιαιτέρως πρὸς τά παι-διά χωρίς προϋποθέσεις καί χω--ρίς κρατούμενα. Ζοῦσε γιά τόν Θεό, καί γι' αὐτό δέν ἄφηνε τίς κα-κίες, τίς μικρότητες, τίς ἀδυνα-μίες νά τόν ἐπηρεάζουν στήν ψυχή του.

Τίποτε ἀπό ὅλα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα συνήθως μᾶς ἐνοχλοῦν, μᾶς στε-νο-χωροῦν, μᾶς ἐξοργίζουν, μᾶς κά-νουν νά ἀντιδρούμε, δέν ἄγγιζε τήν ψυχή τοῦ ἁγίου Στυλια-νοῦ, γιατί εἶχε κατακτήσει τήν τα-πεί-νωση, τήν ταπείνωση τήν ὁποία ἔχουν τά παιδιά, καί τήν ὁποῖα μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός νά ἀποκτήσουμε, λέγοντας «ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτόν ὡς τό παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστίν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ὅποιος, δηλαδή, τα-πει-νώσει τόν ἑαυτό του σάν τά μικρά παι-διά, αὐτός θά διακριθεῖ στή βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Γιατί όποιος είναι ταπεινός, όπως τά παιδιά, όποιος αποκτήσει τήν ταπείνωση, αυτή τή βασική και θε-μελιώδη άρετή, αυτός ούτε ένο-χλει-ται, ούτε θίγεται, ούτε παρε-ξη-γειται, ού-τε όργίζεται από όσα συμβά-νουν γύρω του και από όσα τοῦ λένε ή τοῦ κάνουν οι άλλοι άνθρωποι. Όχι γιατί είναι άναί-σθη-τος, αλλά γιατί έχει νεκρώσει τόν έγωισμό του, έχει βγάλει από τήν ψυχή του και από τόν νοῦ του τήν ιδέα πού έχουμε για τόν έαυτό μας και μάς κάνει νά νομίζουμε ότι είμεθα οι καλύτεροι, ότι είμεθα άνώτεροι από τούς άλλους άν-θρώ-πους, και δέν μπορούμε νά άνεχθοῦμε τίποτε, δέν μπορούμε νά υπομείνουμε τίποτε, δέν μπο-ροῦμε νά συγχωρήσουμε τίποτε.

Ό άν-θρωπος όμως πού έχει τήν ταπεί-νωση, έχει συναίσθηση τής αδυναμίας και τῶν έλλείψεών του, και δέν θεωρεῖ ότι βρίσκεται σέ πλεονεκτικότερη θέση από τούς άλλους, και έτσι αποφεύγει τήν άμαρτία και διατηρεῖ τήν ψυχή του άγνή και καθαρή, και έλκύει τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ό όποιος έπι-βλέπει επί τούς ταπεινούς.

Αυτή τή χάρη είλκυσε μέ τήν κα-θαρότητα τής ψυχῆς του και μέ τήν ταπείνωση και ό έορταζό-με-νος άγιος Στυλιανός, και ό Θεός τόν άξίωσε νά τήν μεταδίδει και με-τά τήν κοίμησή του στά παιδιά, τά όποια προστάτευε και βοηθοῦσε κατά τή διάρκεια τής ζωῆς του, αλλά και προς όλους εκείνους οι όποιοι συμπαρίστανται και προ-στα-τεύουν τά παιδιά και ιδιαιτέ-ρως εκείνα τά όποια έχουν μεγα-λύτερη άνάγκη.

Γι' αυτό και δικαίως ό «Όμιλος προστασίας τοῦ παιδιοῦ» τής πό-λεώς μας έχει καθιερώσει τόν άγιο Στυλιανό ως προστάτη του και τόν έορτάζει κάθε χρόνο έδῶ, στον ναό τῶν άγίων Άναργύρων, για νά τόν τιμοῦμε και νά επικαλού-μεθα τή βοήθεια και τήν προστα-σία του τόσο για τά παιδιά μας, τά όποια, στή δύσκολη αυτή έποχή τήν ό-ποια διερχόμεθα, αντιμετω-πί-ζουν και αυτά πολλά προβλή-μα-τα, άλ-λά και για τά μέλη τοῦ Όμίλου προ-στασίας τοῦ παιδιοῦ, τά όποια μέ πολλή στοργή και άγάπη σπεύ-δουν για νά βοηθή-σουν και νά συμ-παρασταθοῦν όσο μποροῦν όλα τά παιδιά τής έπαρχίας μας τά όποια έχουν άνάγκη.

Εὔχομαι, λοιπόν, πατρικά και από καρδίας ό άγιος Στυλιανός νά ενισχύει τόν Όμιλο στό θεάρεστο έργο σας και νά προστατεύει μέ τή χάρη και τίς πρεσβεῖες του όλα τά παι-διά, και τά μικρά και τά μεγάλα, διότι όλοι έχουμε άνάγκη τής προστασίας τῶν άγίων μας.